Dosarul nr. 2-618/24;
2-24073682-24-2-05072024

HOTĂRÎRE
În numele Legii

28 ianuarie 2025 or. Criuleni
Judecătoria Criuleni, sedil Central, în componență:
președintele ședinței, judecător Arapu-Buțco Alina
grefier Nichitin Oxana

a examinat în ședința de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Bahov Igor în interesele Î.M. "INCASO" S.R.L. către Doroș Elena privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În lipsa reprezentantului reclamantului, avocatului Bahov Igor, care citat legal în ședința de judecată nu s-a prezentat, inclusiv nu a prezentat alte probe suplimentare, menționate în încheierea instației din 04.11.2024, prin care s-ar atesta că partea pîrîtă a extras conform contractului suma oferită cu împrumut, care nu este contrasemnat,

a pîrîtei Doroș Elena, citată legal, care a recepționat avizul de recepție, dar în ședința de judecată nu s-a prezentat, pe cauză nu a depus referință, cereri, alte înscrisuri ce ar atesta că ar fi restituit suma extrasă în baza contractului.

Cerera de apel depusă la data de 10.02.2025, hotărîrea întocmită integral la data de 17 martie 2025

a constatat:

În data de 05.07.2024, reprezentantul Î.M. "INCASO" S.R.L., avocatul Bahov Igor a sesizat Judecătoria Criuleni, sediul Central cu o cerere de chemare în judecată către Doroș Elena, privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

Conform cerințelor formulate, solicită reclamantul:

- admiterea acțiunii civile depuse;
- încasarea din contul lui Doroș Elena a datoriei conform contractului de împrumut constituită din împrumut restant în sumă de 33846,09 de lei și penalitatea contractuală în sumă de 16923,04 de lei;
- încasarea din contul lui Doroș Elena a cheltuielilor de judecată în mărime de 2073,05 lei cu titlu de taxă de stat, și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 800 de lei.

În motivarea acestei acțiuni, reprezentantul reclamantului a indicat că, la data de 11.12.2021, între O.C.N. "IUTE CREDIT" S.R.L. în calitate de creditor și DOROȘ Elena Mihail, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de împrumut nr. ***** din aceeași data și executat la sediul creditorului.

Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat să plătească pe lîngă valoarea împrumutului principal, taxa aferentă contractului de împrumut, dobînda și o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întîrziere.

Tot la data de 11.12.2021, O.C.N. "IUTE CREDIT" S.R.L. și-a onorat obligațiunea, transferînd debitorului împrumutul acordat. Necătînd la respectarea obligațiunilor de către O.C.N. "IUTE CREDIT" S.R.L., DOROȘ Elena Mihail pînă la ziua de azi nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului. Astfel, debitorul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate, expediate în adresa acestuia.

Mai indică avocatul că, ulterior în adresa debitorului a fost expediată și reclamația prin care a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului de către creditor și obligațiunea acestuia de a returna împrumutul, dobînda calculată, taxa aferentă la contract și penalitățile calculate conform contractului.

Ulterior datoria a fost cesionată Companiei de Gestiune a creanțelor IM „Incaso" SRL.

Susține reclamantul că în legătură cu neachitarea plăților datorate în termenul stabilit, la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria constituind suma totală de 50769,13 de lei dintre care suma principală a contractului fiind de 33846,09 de lei și 16923,04 de lei reprezintă penalitatea.

În drept, IM „Incaso" SRL și-a întemeiat acțiunea conform prevederilor art. 1242 alin. (1), 1247 alin. (1), 947 alin. (1) și (3), 948, 391, 953, 1765, 864, 858, 901, 823 alin. (1), 1108 alin. (1), 1112 alin. (1) lit. b) Cod civil.

Prin încheierea din 08 iulie 2024, instanța a acceptat în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul Î.M. "INCASO" S.R.L. către DOROȘ Elena privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

În vederea respectării citării legale, lui DOROȘ Elena, la ambele adrese de domiciliu ale acesteia şi anume: r-nul Criuleni, s. *****, care corespunde cu cea menționată în buletinul de identitate, prezentat de către partea reclamantă, (f.d. 14), precum și pe adresa din mun. *****, i-a fost expediată încheierea instanţei de judecată din 08.07.2024 de comun cu cererea de chemare în judecată cu anexe, iar potrivit adeverinţelor reîntoarse în adresa instanţei, pîrîta nu a recepţionat trimiterile instanţei de judecată, ori plicurile au revenit cu menţiunea „nereclamat", (f.d. 28,29).

În conformitate cu prevederile art. 108 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă locul de aflare a pîrîtului nu este cunoscut şi reclamantul dă asigurări că, deşi a făcut

tot posibilul, nu a reuşit să afle domiciliul acestuia, preşedintele instanţei dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală, citaţia se publică într-un ziar republican sau local mai răspîndit în cazul în care instanţa consideră că o astfel de măsură este necesară. Publicarea citaţiei în ziar se face cu cel puţm 15 zile înainte de data şedinţei de judecată. În cazuri de urgenţă, preşedintele instanţei poate reduce acest termen la 5 zile. în cazul în care pîrîtul se prezintă în judecată şi dovedeşte că citarea prin publicitate s-a făcut cu rea-voinţă, reclamantul suportă cheltuielile de citare prin publicitate chiar dacă este în cîştig de cauză, iar toate actele de procedură posterioare încuviinţării acestei citări se anulează. Dacă locul de aflare a pîrîtului nu este cunoscut, instanţa va examina cauza după expirarea termenului de publicitate.

Aşadar, în urma acţiunilor întreprinse în vederea citării legale a pîrîtei Doroș Elena, avînd în vedere că locul de aflare al ultimei nu este cunoscut, a fost dispusă citarea acesteia prin publicitate, cu comunicarea încheierii din data de 08 iulie 2024, menţionată supra.

Ulterior, prin încheierea instanței din 04 noiembrie 2024, deși valoarea acțiunii se încadrează în limita stabilită potrivit normei prevăzute de art. 276/2 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța constatând că anumite date urmau a fi verificate și soluționate în ședință, a dispus examinarea cauzei să aibă loc în procedură generală contencioasă.

Din actele cauzei se constată că Doroș Elena, deși în privința ultimei s-a dispus citarea publică, inclusiv ulterior a recepționat încheierea instanței, nu s-a folosit de drepturile sale şi nu a depus referinţă pe marginea cauzei civile f.d.41.

De asemenea, în termenul oferit de instanță părții reclamante, prin încheierea instanței din 04.11.2024, ultimii în ședința de judecată stabilită pentru 28.01.2025, nu s-au prezentat deși erau în cunoștință de cauză, f.d.42, inclusiv nu au prezentat informația solicitată și anume dovada de plată ce ar fi atestat că lui Doroș Elena i-a fost eliberată suma menționată în contract de 35003,32 lei.

Studiind materialele dosarului, verificând argumentele expuse prin prisma legislației pertinente și a înscrisurilor din dosar, instanța a ajuns la concluzia de a admite parțial acţiunea înaintată de către Î.M. „INCASO ” S.R.L. împotriva lui Doroș Elena cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

Astfel, dispoziția art.4 CPC prevede că „*sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăţilor şi a intereselor legitime ale persoanelor fizice şi juridice şi asociaţiilor lor, ale autorităţilor publice şi ale altor persoane care sunt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă şi ale altor raporturi juridice, precum şi în apărarea intereselor statului şi ale societăţii, în consolidarea legalităţii şi a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii*”.

Art.5 alin.(1) CPC statutează că „orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime”.

Art.6 CPC prevede, că instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Se relevă prevederile art.7 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească intentează procesul civil la cererea persoanei care revendică apărarea unui drept al său încălcat sau contestat, libertăţii ori a unui interes legitim.

Conform alin.(1) art.117 CPC, probe în pricini civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii. Alin.(2) din prezentul articol prevede, că în calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea pricinii, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Alin.(1) din art.118 CPC, prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Alin.(4) din prezentul articol statutează că „în cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmaţiilor referitoare la circumstanţele de fapt ale pricinii va cădea asupra părţii sau altui participant la proces care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure pînă la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli.

Din dispoziția alin.(5) art.118 CPC se reține că „instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probaţiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Art.121 CPC statuează, că instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Conform prevederilor art.130 alin.(1) CPC „instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.

Art.130 alin.(3) CPC indică că „fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii”. Alin.(5) al prezentului

articol reține că „proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii”.

Ori, conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Totodată, instanţa luînd în consideraţie că raportul juridic din speţă între O.C.N. „IUTE CREDIT” S.R.L. şi DOROȘ Elena a luat naştere la 11.12.2021, iar între O.C.N. „IUTE CREDIT” S.R.L. şi Î.M. „INCASO” S.R.L., contractul de cesiune a fost încheiat în data de 04.08.2023, se vor aplica normele de drept prevăzute de Codul civil în vigoare după 01 martie 2019.

Reieşind din pretenţiile deduse judecăţii şi temeiul de drept invocat, instanţa concluzionează că, raportul juridic litigios dintre reclamant şi pîrîta DOROȘ Elena este prezumat în materia răspunderii civile contractuale, fiind aplicabile speţei prevederile referitoare la contractul de împrumut şi contractul de cesiune.

Întru a proba circumstanţele invocate drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, şi anume că datoria pîrîtei constituie suma de 50769,13 lei, reclamantul la cererea de chemare în judecată întru probarea pretenţiilor invocate a anexat copia contractului de credit nebancar nr. ***** din 11.12.2021 dintre împrumutătorul O.C.N. „IUTE CREDIT” S.R.L. şi împrumutata DOROȘ Elena; dispoziţiile contractuale cu privire la oferirea împrumutului pentru împrumutată pe termen de 28 luni, contrasemnat de părţi prin care s-a oferit un împrumut total mărime de 35003,32 lei, cu o rată a dobînzii aferentă creditului de 7,00 %, cu un comision de administrare lunară de 562,54 lei, astfel că suma totală plătibilă constituie 62534,63 de lei, DAE constituind 54,69 %, și penalitatea de 1% pentru fiecare zi calendaristică de întîrziere; confirmarea din 13.12.2023, prin care se atestă faptul că DOROȘ Elena a ridicat în numerar suma de 4730,00 lei; certificatul cu privire la datorie ce constituie suma totală de 50769,13 de lei, dintre care împrumutul de 33846,09 lei și penalitatea de 16923,04 lei; copia buletinului de identitate; reclamația expediată în adresa pîrîtei din 10.06.2024, de către Î.M. “INCASO” S.R.L., în care se menționează că datoria în baza contractului nr. ***** din 11.12.2021 a fost cesionată și suma datoriei constituie 63064,04 lei; avizul de recepție; lista contractelor cesionate conform contractului de cesiune a creanței nr. CS 2023/08-03, prin care datoria rezultată în baza contractului de împrumut nr. ***** din 11.12.2021, a fost cesionată, iar cesionarul Î.M. „INCASO” S.R.L. a preluat toate drepturile și obligațiile Cedentului pe care acesta le are față de DOROȘ Elena, care reies din contractul de împrumut; contractul de cesiune nr. CS 2023/08-03 din 04.08.2023 încheiat între O.C.N. „ IUTE CREDIT” S.R.L. și Î.M. „INCASO” S.R.L.

Conform prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul civil, menționează că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri.

Conform art. 11 Cod civil, (1) buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

În acord cu prevederile art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligațiilor civile. În corespundere cu art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți. Art. 312 alin. (1) Cod civil, prevede că, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. În concordanță cu dispoziția art. 315 alin. (1) Cod Civil, obiect al actului juridic este obligația persoanei care a încheiat actul juridic. Aceliași statuări le regăsim și în prevederile art. 992 Cod civil, care stipulează că contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art.774 Cod civil, (1) în virtutea raportului obligaţionalcreditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Conform art.775 Cod civil, (1) debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform prevederilor art. art. 901 alin. (5) din Codul civil, neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

De asemenea, reținînd prevederile art. 901 alin.(1) Cod civil, rezultă că , atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

În conformitate cu art.1242 alin. (1) Cod civil, prin contractual de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar acesta se obligă să restituie banii în aceiași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Art.1247 alin. (1) Cod civil, statuează că, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Din materialele cauzei și probatoriul ce a fost administrat, rezultă că, conform contractului de credit nebancar nr. ***** din 11.12.2021, semnat de către DOROȘ

Elena, O.C.N. „IUTE CREDIT” S.R.L., a acordat debitoarei un împrumut în mărime de 35003,32 lei, cu termenul final de rambursare de 28 luni. În rezultatul acceptării de către DOROȘ Elena a împrumutului, cu condițiile, drepturile și obligațiilor agreate de părți, fapt atestat prin înscrisul efectuat pe contractual de împrumut, care coroborează cu cel informații standart a împrumutului, confirmarea privind ridicarea sumei de bani și copia buletinului de identitate, între părți s-a constituit contractul de împrumut din 11.12.2021.

Totodată, urmează a se menționa faptul că, potrivit confirmării privind ridicarea sumei bănești din 13.12.2023, (f.d. 13), se poate atesta faptul că DOROȘ Elena, în baza contractului de împrumut a ridicat prin intermediul terminalului Iute Credit (ATM) în baza contractului de credit nr. ***** încheiat între O.C.N. „IUTE CREDIT” și DOROȘ Elena, **numai suma de 4730,00 lei**, iar restul banilor nu au fost ridicați, așa cum rezultă din înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată, ce ar veni să facă dovada faptului că pîrîta ar fi ridicat suma invocată în contract.

Aici instanța, va puncta, că prin încheierea din 04.11.2024, instanța a solicitat reprezentantului reclamantei să prezinte dovada de plată ce ar atesta faptul că pîrîta DOROȘ Elena a ridicat suma indicată în contract și anume de 35003,32 lei, reprezentantul reclamantului nu s-a conformat cerințelor instanței și nu a prezentat nici un înscris privind tragerile efectuate de către debitor, ce ar veni să confirme că în baza contractului de împrumut DOROȘ Elena a primit, i-a fost transferată, a fost ridicată, a fost extrasă suma de 35003,32 lei. Ori, din materialele cauzei așa cum s-a enunțat supra se atestă că pîrîta a extras doar suma de **4730** de lei.

Linia de tragere într-un contract de credit reprezintă suma maximă pe care un împrumutat o poate accesa în cadrul unui credit acordat de instituția financiară.

De asemenea, partea reclamantă a prezentat și certificatul de datorie conform contractului de credit, (f.d. 15), potrivit căruia DOROȘ Elena a făcut achitări în contul stingerii datoriei în sumă de 2462,50 lei. Astfel, odată ce partea pîrîtă a ridicat doar suma de 4730,00 lei, respectiv ulterior a făcut achitări în contul stingerii datoriei în sumă de 2462,50, efectuînd un simplu calcul matematic, 4730,00-2462,50=**2267,50** lei, ceea ce constituie suma datoriei lui DOROȘ Elena, ori partea reclamantă nu poate pretinde la achitarea altei sume, odată ce nu a fost prezentată dovada faptului că DOROȘ Elena a ridicat o altă sumă de bani și anume cea din contractul de împrumut semnat.

Respectiv, DOROȘ Elena nu și-a onorat întru totul obligațiunile asumate, potrivit contractului, și nu a restituit suma împrumutului acordat, ori nu a prezentat careva înscrisuri ce ar atesta că ar fi restituit împrumutatului suma datoriei rezultată în baza contratului de împrumut din 11.12.2021, aceasta constituind suma de 2267,80 de lei.

Prin urmare, deși partea reclamantă solicită încasarea datoriei în mărime de 50769,13 lei, instanța va admite parțial pretenția în partea dată, menționînd că partea

poate pretinde doar la o parte din suma care a fost eliberată pîrîtei, fapt dovedit prin mijloacele probatorii, în mărime de 2267,80 de lei.

Ulterior, în data de 04 august 2023, între O.C.N. „IUTE CREDIT” S.R.L. și Î.M. „INCASO” S.R.L.., a fost încheiat contractul de cesiune, iar instanței a fost prezentat extrasul din contractul de cesiune, prin care au fost cedate în favoarea cesionarului a drepturilor și obligațiilor care reies din creanța formată în baza contractul de împrumut nr. ***** din 11.12.2021, fiind preluate toate drepturile și obligațiile cedentului, pe care acesta le avea față de DOROȘ Elena, (f.d. 22).

Deci, cesiunea de creanţă reprezintă o modalitate de transmitere a obligaţiilor printr-un contract, prin care un creditor transmite o creanţă a sa unei alte persoane, fie cu titlu oneros, fie cu titlu gratuit, creditorul care transmite creanţa purtând denumirea de creditor cedent, persoana care preia creanţa purtând denumirea de cesionar, iar debitorului a cărui creanţă se cedează purtând denumirea de debitor cedat.

Astfel, rezultă că cedentul şi cesionarul sunt părţile contractului de cesiune, debitorul cedat având doar calitatea de terţ. Aceste circumstanțe rezultă din prevederile prevederile art. 823 alin.(1)-(3) Cod Civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract.

Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi săi pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.

Conform art. 827 alin.(1), (2) Cod Civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii. În această ordine de idei, instanța menționează că normele de drept enunțate prevăd expres că pentru a fi cesionată creanța, aceasta trebuie să fie sesizabilă, adică să existe la momentul cesiunii și să poată fi urmărită și executată silit. Drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

Drept urmare, în interpretarea corectă a normei date, se va nota că cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta din urmă. De asemenea el va dobândi drepturile de creanţă în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.

Astfel, cesionarul poate pretinde doar la suma restantă de **2267,50** lei, care reprezintă de fapt datoria de bază a împrumutul de care a beneficiat pîrîtul de 4730,00 lei, din care a achitat 2462,50 lei.

Referitor la solicitarea încasării penalității în mărime de 16923,04 lei, instanța va reliefa că prezintă relevanță art. 947 alin. (1) - (5) Cod civil care stabileşte că, clauza

penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decât prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligaţiei este justificată.

Adiţional, art. 948 Cod civil stabileşte că, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute.

În condiţiile art. 949 alin. (1) Cod civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii. Nu se poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei

Astfel, instanţa constată că, conform pct.II lit.a) al contractului f.d.10, părțile au prevăzut că în cazul nerespectării termenilor de plată, a ratei scadente, creditorul este îndreptățit să perceapă o penalitate în mărime de 1 % din suma datorată.

Ca urmare, instanța va atesta că potrivit certificatului de datorie executat de Iute Credit, penalitatea de întîrziere a fost calculată din suma împrumutului, deci din suma de 35003,32 lei, dar nu din cea restantă de 2462,50 lei, din care cauză această cerință urmînd a fi respinsă, ori în ședință de judecată reprezentantul reclamantei nu s-a prezentat, odată ce putea solicita concretizarea cerințelor, pe cînd instanța examinează cauza în limitele cerințelor formulate.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată menționează că potrivit prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Conform art. 94 alin.(l) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părţii admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin urmare, instanţa de judecată constată necesitatea de a încasa proporțional pretențiilor admise din acțiune, din contul lui DOROȘ Elena în beneficiul Î.M. „INCASO” S.R.L. cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în mărime de 250,00 lei, proporțional pretențiilor admise, ori adresarea reclamantului în instanța de judecată a fost condiționată de încălcarea de către pîrîtă a drepturilor şi intereselor legitime ale reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1), (11) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. Totodată, pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a dovezii achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); a copiilor de pe facturile de strictă evidenţă, emise pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; a listei detaliate a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să ţină cont de complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

Nemijlocit în prezentul proces judiciar, reclamantul a suportat cheltuieli de judecată materializate prin ordinul de plată anexat la f.d.5 în mărime de 800 de lei.

Astfel, avînd în vedere contribuția avocatului la soluţionarea cauzei, cuantumul onorariului, care este necesar, realmente şi rezonabil ca mărime, precum și de faptul că cererea a fost admisă parțial, instanța ajunge la concluzia de a admite parțial solicitarea reclamantului cu privire la compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică și anume în sumă de 300,00 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică suportate în prezenta cauză.

La fel, din materialele cauzei se atestă că s-a dispus citarea publică a pîrîtei, pentru care partea a avut de suportat cheltuieli suplimentare în mărime de 50,00 lei, care urmează a fi admise prin prisma prevederilor art. 90 Cod de procedură civilă.

În aceste circumstanțe, instanțele de judecată investite cu examinarea litigiului deferit judecății nu pot găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să

dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța reiterează că acțiunea reclamantei IM „Incaso” SRL este întemeiată parțial.

În conformitate cu prevederile art. 94, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite în parte acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Bahov Igor în interesele Î.M. “INCASO” S.R.L. către Doroș Elena privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

DOROȘ Elena, c/p *****, domiciliată în s. *****, r-nul Criuleni trebuie să plătească în beneficiul Î.M. “Incaso” S.R.L., cod fiscal *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, nr. 10, datoria conform contractului de împrumut nr. ***** din 11.12.2021 în mărime de 2267,20 lei, taxa de stat în sumă de 250,00 lei, proporțional pretențiilor admise, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 300 lei, cheltuieli pentru citarea publică în sumă de 50,00 lei, iar în total suma de 2867,50 (două mii opt sute șaizeci și șapte lei, 50 bani) lei.

În rest, pretențiile ce excedă partea adjudecată, se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțătii dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnat/ Arapu-Buțco Alina

Copia veridică
Judecătorul Arapu-Buțco Alina